

Yağmurlu bir günde, yağmur damlaları pencereye vuruyordu. Yağmur ince ince, sessizce yağarken, sokaklar yağmur suyuyla dolmaya başlamıştı. Yağmur altında yürüyen insanlar şemsiyelerine sıkı sıkı sarılmışlardı. Yağmur bu şehre hep bir sakinlik getirirdi; yağmurun sesi, asfaltı döven yağmur damlaları ve yağmurla yıkanan ağaçlar... Yağmurun sesi, düşünceleri uzaklara taşır, yağmurla birlikte anılar canlanırdı. Yağmur gerçekten bir huzur kaynağıydı, çünkü yağmur yağarken dünya bir an durur gibi olurdu.